

Der henvises desuden til Landbrugsministeriets sag nr. 93S-446-065-00133 samt spørgsmål nr. S 330 til statsministeren.

Svar (23/3 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter reglerne i landbrugslovens § 27 kan der i situationer, hvor en erhverver ikke opfylder betingelserne for at erhverve adkomst på en landbrugsejendom, meddeles den pågældende påbud om at afhænde ejendommen inden en frist på mindst 6 måneder og højst 1 år.

Hvis denne frist ikke overholdes, skal jordbrugskommissionen tage stilling til, om der er grundlag for at forlænge fristen. I henhold til § 85, stk. 2, i Landbrugsministeriets cirkulære nr. 38 af 8. marts 1990 om lov om landbrugs-ejendomme kan jordbrugskommissionen i særlige tilfælde forlænge en i medfør af lovens § 27 fastsat frist med indtil et år.

Jeg er bekendt med, at der i Strukturdirektoratet verserer en klagesag vedrørende jordbrugskommissionens forlængelse af fristen for genafhændelse af ejendommen i den omhandlede sag. Strukturdirektoratet har oplyst, at sagen forventes afgjort i nær fremtid.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om indpassning af fremmedsprogede børn i det danske skolesystem.

Af Frank Dahlgaard (KF) m.fl.

(Fremsat 14/3 95).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af modersmålsundervisningen i den danske folkeskole.

Af Jan Kjøpke Christensen (FP) m.fl.

(Fremsat 16/3 95).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne indledningsvis erklære mig enig i, at de problemer, som forslagsstillerne rejser i beslutningsforslagene, er relevante og bør påkalde sig både nødvendig og alvorlig opmærksomhed. Desværre må jeg nok konstatere, at forslagene rejser flere spørgsmål, end de giver svar.

Jeg tror, alle her i Tinget er enige i, at det vil være til gavn for alle parter, danskere og indvandrere, at de tosprogede, som vi nu kalder dem i skolen, også bliver rigtig gode dansksprogede. Det er jo en forudsætning for den integration, vi ønsker, fordi det danske sprog nu engang er nøglen til uddannelse og arbejde, som i hvert fald er to væsentlige ting for hver enkelt.

Mange af de nye danskere har relativt hurtigt tilegnet sig danske sprogfærdigheder, og vi har mange, mange elever i folkeskolen, der behersker det danske sprog næsten lige så godt som deres danske kammerater. Hvor og når det er tilfældet, er relationerne mellem de danske og de tosprogede elever i skolen og i klassen også gode, og ingen går i de situationer rundt og tæller, om der er 10, 15, 20 eller 30 pct. tosprogede elever i gruppen. Det synes jeg er vigtigt at få sagt.

Problemerne eksisterer dér, hvor sprog-niveauet og måske også andre kulturelle eller religiøse forhold udgør barrierer for kommunikationen mellem de danske og de tosprogede elever. Når det er tilfældet, lægges der ofte op til sortering og konfrontation, og den sprogudvikling, som finder sted, når danske og tosprogede børn taler sammen i hverdagen, og som jo nok er den allervigtigste måde at lære dansk på, udebliver eller begrænses i hvert fald stærkt. Derfor bør alt, hvad der hæmmer den daglige kommunikation mellem danske og indvandrede børn, selvfølgelig undgås, og alt, hvad der kan fremme samvær og dialog, støttes.

Fremmedsprogede børn kan naturligvis ikke tale med danske børn, hvis de overhovedet ikke kan noget dansk, og derfor har vores skolepolitik på dette område i vel snart 20 år været, at tosprogede børn med et svagt dansk niveau bliver optaget i en modtagelsesklasse, hvor der bliver sat intensivt ind, for at de så hurtigt som muligt kan lære så meget dansk, at de bliver i